

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719201243
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719201243.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvia Hýbelová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú R. Y., nar. XX.XX.XXXX, t.č. bytom u otca, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: otec G. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. XXXX/XX, R., zastúpeného JUDr. Alenou Arbetovou, advokátkou, so sídlom Nám. sv. Martina 3A, Holíč, a matka B. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. XX, R., o návrhu otca na zmenu zverenia maloletej R. a určenia výživného matke, za účasti Krajskej prokuratúry v Trnave, o odvolaní otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 28. novembra 2019, č.k. 7P/89/2019-62, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Skalica zo dňa 28. novembra 2019, č.k. 7P/89/2019-67, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie

- v napadnutej časti určenia výšky výživného potvrdzuje s tým, že výživné sa určuje s účinnosťou od 27.8.2019

- v napadnutej časti určenia výšky zročného výživného potvrdzuje a v časti povolenia splátok mení tak, že matke maloletej sa povoľuje zročné výživné uhradiť v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zveril maloletú R. Y., nar. XX.XX.XXXX, od 27.08.2019 do osobnej starostlivosti otca, pričom obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Matke maloletej určil povinnosť platiť výživné na maloletú v sume 100 eur mesačne splatné k rukám otca vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 27.08.2019 do 30.11.2019 v sume 316 eur, ktoré povolil otcovi splácať po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Styk matky s maloletou R. neupravil, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica, č.k. 7P/1/2015-132 zo dňa 10.09.2015 v časti úpravy práv a povinností rodičov k maloletej R.. Žiadnemu z účastníkov súd nepriznal nárok na náhradu trov konania. Opravným uznesením opravil osobu, ktorej sa povoľujú splátky nedoplatku z otca na matku. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 27.08.2019 domáhal zmeny zverenia maloletej R., a to tak, aby táto bola zverená do jeho osobnej starostlivosti a matke bolo určené výživné 130 eur mesačne, styk matky s dieťaťom upraviť nežiadal. Návrh odôvodnil tým, že maloletá s ním býva v spoločnej domácnosti a chce u neho zostať bývať aj naďalej. Rodičia sa dohodli v rámci konania na zmene zverenia a na tom, aby nebol styk matky s dcérou upravený. Matka nesúhlasila s navrhnutou výškou výživného 130 eur,

navrhovala určiť výživné v sume 80 až 90 eur mesačne. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že maloletá R. je dieťa narodené z manželstva, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Skalica, č.k. 7P/1/2015-132 zo dňa 10.09.2015 a na čas po rozvedení manželstva bola schválená rodičovská dohoda tak, že maloletá R. so svojim bratom maloletým G. boli zverení do starostlivosti matky a otcovi bolo určené výživné na každé dieťa 100 eur mesačne a bol upravený styk otca s deťmi. V tom čase mal otec priemerný čistý mesačný príjem 1.003,85 eur, matka 645,94 eur, poberala rodinné prídavky na dve deti 47 eur, iné vyživovacie povinnosti rodičia nemali. Maloletá R. bola druháčka a G. piatak na základnej škole. V súčasnosti má otec čistý mesačný príjem 1.096 eur. Býva s maloletou a svojou partnerkou v dvojizbovom byte v jeho výlučnom vlastníctve. Mesačne má výdavky spojené s bývaním 135,84 eur za služby s užívaním bytu, RTVS 4,64 eur, internet 9,90 eur, elektrina 20 eur. Byt kúpil na hypotéku, ktorú spláca mesačne po 221,55 eur. Prenajíma si garáž v sume 25 eur mesačne. Je vlastníkom motorky a motorového vozidla. Prispieva na výživu syna G. v sume 100 eur mesačne. Matka býva s manželom aj so synom G. vo vinohradníckom dome prerobenom na rodinný dom, ktorý je vo vlastníctve manžela matky. Manžel matky je zamestnaný, k výdavkom na bývanie vo vinohradníckom dome uviedla matka, že prispieva každý druhý mesiac na elektrinu 40 eur. Má vo vlastníctve trojizbový byt kúpený na hypotéku, ktorý prenájma mesačne za 480 eur, náklady s nájmom sú 185 eur, elektrina 18 eur, internet 10,99 eur a splátka hypotekárneho úveru spolu so spotrebným úverom 187,32 eur. Mesačne jej Štátny fond rozvoja bývania posielal sumu 23 eur. Matka platí poisťky na byt 58,13 eur mesačne, vlastní automobil. S manželom čerpala úver, ktorý spláca v sume 85 eur mesačne ona a takú istú sumu manžel. Syn G., ktorého má vo výchove, chodí do školy v L., kde býva na internáte, kam týždenne dochádza a za ktorý platí 46 eur mesačne, cestovné do školy na tri mesiace je 36 eur a na stravu syna má výdavky 270 eur. Je riadne zamestnaná s priemerným čistým mesačným zárobkom 797,40 eur. Maloletá R. chodí do siedmeho ročníka základnej školy, navštevuje krúžok flauty, s čím má otec výdavky štvrťročne 32,50 eur a mesačne cestovné 7 eur. Podľa tvrdenia otca má R. problémy s kolenom, bol s ňou na ortopédii, platil 25 eur a má absolvovať rehabilitácie. Obaja rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú. Zhodným tvrdením rodičov mal súd preukázané, že maloletá R. býva v domácnosti otca od júla 2019. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 26, § 36, § 43, § 62, § 75 a § 76 ods. 1 Zákona o rodine. Vecne súd prvej inštancie považoval návrh na zmenu zverenia maloletej R. do starostlivosti otca za dôvodný. Vychádzal z vyjadrení rodičov i samotného dieťaťa, správou opatrovníka, matka súhlasila s tým, aby maloletá R. bola zverená otcovi, u ktorého sa fakticky od leta 2019 zdržiava. Súd preto maloletú zveril do starostlivosti otca s účinnosťou odo dňa podania návrhu na súd, t.j. od 27.08.2019 majúc preukázané, že maloletá u otca býva už od júla 2019. Pokiaľ sa týka výživného, tak súd posudzoval pomery rodičov, ktoré boli v roku 2015, teda pri ostatnej úprave výživného a pomery, ktoré sú v súčasnosti, a matke určil povinnosť platiť výživné na maloletú R. tiež od 27.08.2019 s ohľadom na zistenú skutočnosť, že matka na dcéru výživné od septembra 2019 k rukám otca neplatila. Pri určovaní výšky vychádzal z príjmu matky za obdobie posledných dvanásť mesiacov, a to 797,40 eur, ako ďalší príjem matky si súd ustálil príjem z prenájmu 480 eur brutto, z ktorého odrátal objektívne mesačné základné výdavky na jeho prevádzku v celkovej sume 256,13 eur, čiže ako čistý príjem z prenájmu si ustálil sumu 223,87 eur mesačne. Od príjmu prenájmu odpočítal mesačnú splátku hypotéky z dôvodu, že predmetnú pasívnu položku vyhodnotil ako investíciu matky do budúcnosti a tak si ustálil, že matka mala netto mesačný príjem vo výške 1.021 eur. V čase posledného rozhodovania mala príjem 645 eur plus rodinné prídavky na dve deti 47 eur, otec v roku 2015 mal príjem 1.003,85 eur, v súčasnosti ho má 1.096,92 eur, čiže u oboch rodičov došlo k zvýšeniu príjmu. U matky došlo k zmene i v tom, že uzatvorila nové manželstvo, otec tiež žije v druhovskom pomere s partnerkou, ktorá mu mesačne prispieva len sumou podľa jeho tvrdenia 50 alebo 100 eur, kde súd dodáva, že neprimerané prispievanie na domácnosť zo strany partnerky otca nemôže vykrývať žiadaním vyššieho výživného na dcéru. U maloletej R. nedošlo k podstatnej zmene pomerov, stále navštevuje základnú školu, jej výdavky sú obdobné ako boli v roku 2015. Súd nezdieľa názor otca, že prechod dieťaťa na druhý stupeň v rámci tej istej základnej školy je vážnou podstatnou zmenou pomerov u dieťaťa, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného o 30 eur. Maloletá nie je ani len v deviatom ročníku, kde by sa dalo uvažovať o možných zvýšených výdavkoch súvisiacich s prípravou na monitoring, či prijímacie skúšky na strednú školu. Matka má netto mesačný príjem 1.021 eur, pri zaužívanej súdnej praxi sa počíta výška výživného ako 20% z čistého príjmu matky, čo je 204 eur, matka má dve deti, takže na jedno vychádza približne 102 eur. Súd tak určil výživné matke odo dňa podania návrhu na súd od 27.08.2019 sumou 100 eur mesačne. Matka od tohto dňa otcovi na dieťa výživné neposlala, z toho dôvodu jej vznikol nedoplatok od 27.08.2019 do 30.11.2019 vo výške 316 eur (od 27.08. do 31.08.2019 16,12 eur plus tri mesiace po 100 eur). Uvedený nedoplatok povolil súd matke splácať po 10 eur mesačne z dôvodu jej majetkových pomerov, príjmov a objektívnych výdavkov, hlavne

na jej druhé dieťa študujúce v L.. Obaja rodičia súhlasili s tým, aby matka s dieťaťom mala neobmedzený styk, preto súd styk matky s maloletou neupravil. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletej, a to v časti týkajúcej sa určenia výživného matke na maloletú a určenia výšky nedoplatku na zročnom výživnom. Uviedol, že súd pri určovaní výživného na maloletú R. opomenul, resp. nedostatočne prihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Ide napríklad o zvýšenie príjmu matky takmer o 100%, ale aj prestúpenie R. z druhého ročníka do siedmeho ročníka. Už samotný nástup na druhý stupeň má podľa právne záväzného názoru odvolacieho súdu za následok zvýšenie nákladov dieťaťa. Ďalšou zmenou pomerov pre zvýšenie výživného je i to, že matka uzatvorila sobáš, takže spoločne hospodári s manželom, ktorý má príjem približne 1.000 eur mesačne. Hoci sú náklady matky delené medzi ňu a manžela, sama sa na nákladoch v dome, v ktorom s manželom býva, nepodieľa. Významnou zmenou pomerov na strane matky je tiež to, že byt v jej osobnom vlastníctve komerčne prenajíma, z čoho má príjem 480 eur mesačne. Nesúhlasí s textom uvedeným súdom, že s družkou spoločne hospodária a už vôbec nie, že by žiadal výživné z dôvodu neprimeraného príspevku družky. Družka s výživným na maloletú R. nemá nič spoločné. Býva v mestskom byte so svojim synom, s družkou spoločne trávia len víkendy. Posledné výživné na maloletú bolo určené na návrh matky a následne preklopené do rodičovskej dohody a odsúhlasené súdom podľa potrieb v tom čase osemročnej dcéry. Všetky náklady súvisiace so školou a mimoškolskými aktivitami detí uhrádzali na polovicu. To znamená, že okrem výživného stanoveného rozsudkom hradil matke polovicu týchto nákladov. Nemôže súhlasiť s tým, že potreby trinásťročnej dievčiny sú rovnaké ako osemročnej. Súd vyhodnotil hypotéku ako investíciu matky do budúcnosti, čo je v priamom rozpore s dlhodobou ustálenou súdnou praxou, ktorá na splátky úveru absolútne neprihliada. Súd určil nedoplatok vo výške 316 eur, ktorého výška nie je takou sumou, ktorá by odôvodňovala jeho splácanie neuveriteľných 32 mesiacov, čo je skoro tri roky. Splátky vo výške 10 eur pri dlhu vo výške 316 eur pri určenom výživnom 100 eur sú absurdné, najmä keď povinný rodič dlhodobou disponoval vedomosťou o povinnosti platiť výživné na dieťa a výhradne z vlastnej vôle tak vôbec nekonal. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že na pojednávaní otec maloletej priznal, že býva so svojou družkou a v odvolaní klame, celé okolie vie, že už roky žije v jednej domácnosti so svojou družkou, ktorá svoj byt dala k užívaniu jej dospelému synovi. Nikdy by nesúhlasila so zverením maloletej R. k otcovi, keby v jeho domácnosti býval sám. Súd uznal, že druhý stupeň základnej školy začína piatym ročníkom a nie siedmym. Maloletá donedávna žila s ňou a otec jej prispieval taktiež 100 eur. Dcéru má od septembra 2019. Otec zarába približne 1.200 eur a na svojho syna, ktorý študuje v L. na konzervatóriu, prispieva čiastkou 100 eur, túto platil, aj keď syn bol v základnej škole tak, ako je dcéra R.. Nakoľko maloletý G. nastúpil v septembri 2019 na strednú školu a internát do L., tak sa rapídne zvýšili jeho náklady na štúdium, ubytovanie a stravu. S otcom maloletého sa dohodla, že nemusí posielat' na dcéru výživné a výživné, ktoré on posielal na obe deti, sa malo použiť len pre syna, čím sa mali kompenzovať jeho zvýšené náklady. Poukázala na svoje mesačné výdavky, ktoré je povinná platiť a ktoré sú približne 1.000 eur mesačne, a to nájom 185 eur, elektrická energia byt 18 eur, chata 20 eur, plyn 9 eur, internet 11 eur, splátka hypotéky s poisťou 260 eur, pôžička 85 eur, mobil jej a syna 65 eur, internát syn 46 eur, cestovné syn 12 eur, výživné R. 110 eur, peniaze na štúdium a stravu pre syna 180 eur. Jej ďalšie osobné mesačné výdavky sú strava a ošatenie 250 eur, hygienické potreby 80 eur, lieky 10 eur, strava v práci 30 eur, poisťka auto 10 eur mesačne, daň za byt 25 eur ročne, komunálny odpad 5 eur mesačne, poisťka byt živelná pohroma 5 eur mesačne. Jej plat je 800 eur, takže zďaleka nestačí pokryť tieto náklady, bola nútená prenajať byt za 480 eur, tento prenájom končí dňa 25.05.2020. Má za to, že celý spor o dcéru, ako aj toto odvolanie je účelové.

4. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že matka uviedla, že prispieva manželovi na domácnosť výhradne sumou 20 eur mesačne, aj to len počas vykurovacej sezóny. Striktne odmieta vyjadrenia matky o tom, že by sa mali dohodnúť, že nemusi si plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči dcére. Matka sa vo vyjadrení nevenuje dcére ani jej právam, či potrebám. V celom vyjadrení je podstatne viac miesta venovaného potrebám syna, ku ktorému mala vždy lepší vzťah. Matka svoje vyčíslené náklady zvyšuje každým konaním, pričom ňou vyčíslené náklady sú vysoké a žiadnym spôsobom nepreukázané. Ako svoj náklad uvádza aj splátku úveru, ktorý však nie je relevantnou položkou pri určovaní výživného, keďže aj podľa dlhodobého názoru KS Trnava ide o náklad, ktorý nemá na výživné vplyv. Nakoniec tento výdaj má aj on a otec na rozdiel od matky v dome zaťaženom úverom

aj býva a nemá príjem z jeho prenájmu, a keďže matka so synom bývajú bezplatne u jej manžela, nejde pre matku o nevyhnutný náklad.

5. Matka k vyjadreniu otca uviedla, že je pravdou, že od rozhodnutia súdu platí poctivo, do rozhodnutia tri mesiace neplatila, nakoľko nevedela, koľko by mala platiť. Len čakala na to, akú čiastku jej určí súd a nedoplatok si poctivo spláca. Príjem otca je 1.200 eur a na maloleté deti jej platil 100 eur mesačne na každé. Jej príjem je 800 eur, byt prenajíma za 480 eur, z čoho 220 sú platby za služby spojené s užívaním bytu, pre jej potrebu zostáva 260 eur, takže jej príjem nie je vyšší ako príjem otca. Pomery maloletej sa vôbec nezmenili, stále má tie isté koničky, stále navštevuje druhý stupeň základnej školy ako v dobe, keď bývala s ňou. Je pravda, že jej náklady s terajším bývaním vo vinohradníckom dome sú iné ako s bývaním v byte, ale komfort bývanie je tiež iný, nemá ani pitnú vodu.

6. K tomuto vyjadreniu matky sa opätovne vyjadril otec, kde v podstate uvádzal tie isté skutočnosti. Dodal, že matka má vyšší príjem ako on, jej príjmom totiž nie je len akýsi čistý zisk z komerčného prenájmu nehnuteľnosti, ako to nesprávne uviedol súd prvej inštancie, mesačným príjmom matky je celý príjem a to minimálne vo výške 1.280 eur. Náklady, ktoré matka od svojho príjmu odrátava, totiž v zmysle súdnej praxe nemožno z príjmu na účely výživného vylúčiť. K tvrdeniu matky, prečo by mala ona platiť viac ako on jej platil, keď bola R. v jej výchove, dáva do pozornosti, že okrem výživného prispieval vždy na úhradu nákladov maloletej R. vo výške jednej polovice, čo matka bezpodmienečne vyžadovala.

7. Krajský súd v Tnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že súd prvej inštancie určil výživné na maloletú R. matke v správnej výške.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7P/89/2019 je zmena výchovného prostredia maloletej R., ktorej sa domáhal otec maloletej zverením maloletej do jeho osobnej starostlivosti a určenie výživného na maloletú matku maloletej.

9. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý po tom, ako zmenil výchovné prostredie a túto zveril do výchovy otca, určil matke povinnosť platiť výživné na maloletú R. vo výške 100 eur mesačne k rukám otca vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred odo dňa právoplatnosti rozsudku a zároveň určil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 27.08.2019 do 30.11.2019 v sume 316 eur, ktorý povolil matke splácať v splátkach po 10 eur mesačne spolu s bežným výživným počínajúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pokiaľ sa týka určenia výživného matke na maloletú, pričom svoje rozhodnutie v tejto časti aj riadne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku ohľadne určenia výšky výživného a výšky nedoplatku na zročnom výživnom, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

11. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania, otec vytýka súdu prvej inštancie, že dokazovaním zistené skutočnosti nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho nesprávne vec právne posúdil, nesprávne posúdil aj schopnosti matky, ako aj odôvodnené potreby maloletej, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu záveru o výške primeraného výživného. Odvolací súd však v tomto smere nedal otcovi za pravdu, keď nemal dôvod sa nestotožniť so spôsobom, akým súd prvej inštancie zistil a ustálil odôvodnené potreby dieťaťa a tiež možnosti a schopnosti oboch rodičov, pričom zhodne so súdom prvej inštancie považoval s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania výšku výživného v sume 100 eur mesačne za správne určenú.

12. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností,

možností a majetkových pomerov. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť nielen na jeho skutočné príjmy, ale tiež najmä na jeho schopnosti, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil, s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti, situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť jeho majetkové pomery, prípadne ďalšie vyživovacie povinnosti. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pokiaľ sa týka oprávneného dieťaťa, tak na jeho strane je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby, ktoré nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie, jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu.

13. V danej veci bolo preukázané, že matka dosahuje príjem 797,40 eur netto mesačne, je vydatá, býva v spoločnej domácnosti s manželom vo vinohradníckej chatke, vlastnícky patriacej manželovi, ktorému prispieva na spoločnú domácnosť minimálnou sumou podľa jej udania každý mesiac na elektrinu 20 eur. Okrem toho matka vlastní byt, ktorý prenajíma. Zo zmluvy o nájme vyplynulo, že nájomné za užívanie bytu je 480 eur mesačne, v ktorej sume sú zahrnuté služby spojené s bývaním a úhrada za vodu a energiu. Nájomné je rozdelené tak, že z celej platby 480 eur je čiastka 214 eur určená na úhradu energií, vody, platby správcovi a zvyšná suma 266 eur zostáva prenajímateľovi, teda matke maloletej. Takže mesačný príjem matky tak predstavuje suma 797,40 + 266 eur, čo je 1.063,40 eur mesačne. Otec maloletej je riadne zamestnaný s čistým priemerným mesačným príjmom 1.096 eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s partnerkou vo svojom byte. Manžel matky i partnerka otca sú zamestnaní, nakoľko netvrdili rodičia maloletých, že by voči týmto osobám mali vyživovaciu povinnosť. Obaja rodičia tak matka, ako aj otec splácajú hypotekárny úver poskytnutý im na kúpu bytu, matka v hodnote 260 eur mesačne, otec hodnote 221 eur mesačne. Obaja rodičia majú dve vyživovacie povinnosti, z toho každý má vo svojej výchove jedno maloleté dieťa a na druhé prispieva výživným. Otec už má určené výživné na syna G., nar. v roku XXXX, ktorý je v starostlivosti matky v sume 100 eur mesačne. Maloletá R. je ôsmačka na základnej škole a maloletý G. je na strednej škole, počas týždňa býva na internáte v L.. Odvolací súd tu skonštatoval, že obom rodičom sa od poslednej úpravy výživného zvýšili príjmy, obaja dosahujú mesačný čistý príjem v takmer rovnakej výške, obaja majú dve vyživovacie povinnosti, pričom odôvodnené potreby maloletej R. sú bežné, otec nepreukázal ani netvrdil, že by boli zvýšené v dôsledku jej zdravotného stavu alebo nejakého záujmového krúžku. Odvolací súd tak mal za to, že suma 100 eur mesačne z príjmu matky je na výživu maloletej R. primeraná. Maloletá R., keď dostane 100 eur od matky, aspoň 60-70 eur od otca, keďže tento už nemôže svoju vyživovaciu povinnosť voči nej si plniť vzhľadom k jej veku len osobnou starostlivosťou a rodinný prídavok cca 23 eur, bude mať dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie výživy, keď súd zohľadnil aj skutočnosť, že výživným možno postihnúť príjem rodiča do výšky 20% - 25 % a tiež, že do budúcnosti, keď maloletá skončí základnú školu a začne navštevovať strednú školu bude predpoklad zvýšenia nákladov spojených s jej výživou a teda rast vyživovacej povinnosti.

14. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v časti určenia výšky výživného a výšky zročného výživného potvrdil.

15. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie nesprávne vo výroku rozsudku určil účinnosť určenia vyživovacej povinnosti, odvolací súd preto v tejto časti rozhodol tak, že výživné matke na maloletú R. určil s účinnosťou odo dňa 27.08.2019, teda od podania návrhu, keď od tohto dátumu súd napadnutým rozsudkom zveril maloletú do osobnej starostlivosti otcovi, ktorý výrok o zverení nebol napadnutý odvolaním a aj správne od tohto dátumu určoval nedoplatok. Pokiaľ sa týka súvisiaceho výroku o nedoplatku na zročnom výživnom, tu súd prvej inštancie správne určil výšku nedoplatku sumou 316 eur. Odvolací súd považoval za správne aj rozhodnutie o povolení matke uhradiť nedoplatok v splátkach, avšak určil nesprávne výšku splátok. S prihliadnutím na výšku nedoplatku, výšku príjmu matky, na skutočnosť, že mala vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti a napriek tomu neprispela žiadnou, ani minimálnou sumou odvolací súd mal za to, že je v schopnostiach a možnostiach matky tento uhradiť v kratšom časovom intervale, čo je aj v záujme maloletej, preto v časti určenia výšky splátky rozsudok podľa § 388 CSP zmenil a v súlade s ust. §232 CSP určil matke splátky v sume 30 eur mesačne, kedy bude dlžné výživné splatené do 11 mesiacov.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP za použitia ustanovenia § 52 CMP.

17. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).